

Zn. 4/05/PŘ-OSČ
CJ09500/05UOOU
Výtisk č. 1

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 5 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 6. prosince 2005 takto:

██████████, trvalým pobytem ██████████, 413 01 Roudnice nad Labem, č. občanského průkazu ██████████, se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 44 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., kterého se dopustil tím, že na webových stránkách umístěných na internetové adrese ██████████, které provozuje, zveřejňoval ke dni 31. října 2005 zápisy z jednání a usnesení rady města Roudnice nad Labem týkající se provozu Domova důchodců v Roudnici nad Labem včetně osobních údajů v nich uvedených, a to aniž by disponoval souhlasem subjektů údajů, o jejichž osobní údaje se jednalo, se zveřejněním osobních údajů tímto způsobem,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů,

a proto se mu podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v souladu s § 44 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 4.000 Kč
(slovy čtyři tisíce korun českých)

a dále podle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem nebo přiloženou poštovní poukázkou na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol rodné číslo, konstantní symbol 1148 (v případě poštovní poukázky 1149).

Odůvodnění

Řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 44 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejňováním osobních údajů na webových stránkách umístěných na internetové adrese www.duchodci.webz.cz bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo obviněnému, [REDAKCE], doručeno dne 8. listopadu 2005. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět představitelů města Roudnice nad Labem ze dne 19. října 2005 a skutečnosti uvedené ve zjištěních Úřadu pro ochranu osobních údajů. Obviněný se k předmětu řízení o přestupku vyjádřil prostřednictvím svého zástupce při ústním jednání dne 22. listopadu 2005.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že na webových stránkách [REDAKCE], které obviněný provozuje, byly ke dni 31. října 2005 zveřejněny zápisy ze schůzí a usnesení rady města Roudnice nad Labem (dále jen „rada města“), a to v rozsahu zachyceném v položce „index914a.html“ na CD, které bylo pořízeno Úřadem pro ochranu osobních údajů dne 31. října 2005 v souvislosti s prověřováním došlého podnětu zástupců města Roudnice nad Labem, a které je součástí spisového materiálu tohoto řízení. Některé zápisy ze schůzí a některá usnesení rady města zveřejněná obviněným na uvedených webových stránkách obsahují osobní údaje osob, o jejichž záležitostech bylo na zasedání rady města jednáno. Konkrétně usnesení č. 183/2003 z 10. schůze rady města ze dne 19. března 2003 obsahuje osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a souhlas rady města s přidělením bytové jednotky v domě s pečovatelskou službou. Zápis z 11. schůze rady města ze dne 2. dubna 2003 obsahuje příjmení žadatelky o přednostní umístění v domě s pečovatelskou službou, hodnocení odůvodnění této žádosti radou města a navazující usnesení č. 206/2003 o tom, že se žádosti nevyhoví. Zápis z 16. schůze rady města ze dne 11. června 2003 obsahuje příjmení tří osob a informaci o tom, že se rada města zabývala splácením dluhu těchto osob v oblasti bytových záležitostí. Zápis z 23. schůze rady města ze dne 27. srpna 2003 obsahuje příjmení tří žadatelů o příspěvek na úhradu vstupního poplatku do Domova důchodců v Roudnici nad Labem, a to současně s hodnocením sociálních a majetkových poměrů žadatelů. Zápis z 24. schůze rady města ze dne 10. září 2003 a usnesení č. 589/2003, č. 590/2003, č. 591/2003 a č. 592/2003 na této schůzi přijatá obsahují příjmení tří osob v souvislosti s jednáním o povolením výměny bytů, dále jména a příjmení pěti osob, kterým byl či nebyl přidělen uvolněný byt v domě s pečovatelskou službou, a to ve dvou případech včetně hodnocení zdravotního stavu, který byl důvodem přidělení bytu, dále příjmení dvanácti osob v souvislosti s řešením bytových záležitostí (tj. výměna bytů, povolení podnájmu, řešení bytové situace, užívání bytu a splácení dluhu), a dále jméno a příjmení žadatelky o finanční příspěvek na úhradu vstupního poplatku do Domova důchodců v Roudnici nad Labem a jméno a příjmení osoby, jejímž jménem je žádost podána.

Obviněný se k předmětu řízení o přestupku vyjádřil prostřednictvím svého zástupce při ústním jednání dne 22. listopadu 2005, kdy s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2005, č.j. 6 As 40/2004 - 62 uvedl, že zápisy ze schůzí rady města i její usnesení jsou informací, která musí být každému na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, volně poskytnuta. Informace zveřejněné na předmětných webových stránkách jsou tedy dle

názoru obviněného informacemi, k jejichž zpracování není zapotřební ani registrace, ani souhlas dotčených subjektů údajů. Obviněný své tvrzení zakládá na tom, že Listinou základních práv a svobod, zakotvené právo na ochranu soukromí není konstituováno jako právo absolutní, ale konkuruje si s dalšími ústavně zaručenými právy včetně práva na přístup k informacím o činnosti veřejné správy. Každý má tedy dle obviněného právo dozvědět se, co jím volení zástupci a orgány veřejnoprávních korporací v jeho zastoupení a jeho jménem činí, aniž by toto právo bylo možné omezovat tím, že by se informace o činnosti veřejné správy podřazovaly režimu ochrany zákona č. 101/2000 Sb. Obviněný proto vyjádřil své přesvědčení, že v dané věci nebyl dán zákonný důvod pro zahájení řízení o přestupku, a že tedy nezbyvá, než řízení bez dalšího zastavit, neboť jeho skutek není přestupkem.

Obviněný tím, že systematicky shromažďoval a zveřejňoval prostřednictvím webových stránek, které spravuje, zápisy ze schůzí a usnesení rady města obsahující osobní údaje osob, jejichž záležitosti rada města projednávala, tj. zpracovával osobní údaje ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., a to za účelem upozornění na situaci v Domově důchodců v Roudnici nad Labem, naplnil definici správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., neboť určil účel a prostředky zpracování osobních údajů a toto zpracování prováděl, a tedy za něj odpovídal.

Každý správce osobních údajů je povinen osobní údaje zpracovávat v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., který za účelem provedení ochrany ústavně zaručeného práva na soukromí stanoví zákonné limity pro nakládání s osobními údaji. Základním předpokladem legálního zpracování osobních údajů je existence souhlasu subjektu údajů se zpracováním osobních údajů, a to souhlasu předcházejícího předmětnému zpracování a uděleného po náležitém poučení v rozsahu podle § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000. Obviněný však existenci souhlasu se zveřejněním osobních údajů těch, jejichž osobní údaje byly obsaženy v zápisech ze schůzí a v usnesení rady města, na webových stránkách www.duchodci.webz.cz neprokázal. Bez takového souhlasu je možné osobní údaje zpracovávat pouze jedná-li se o některou z výjimek taxativně vyjmenovaných v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., z nichž ovšem žádnou nelze na předmětné zpracování osobních údajů prováděné obviněným aplikovat.

K tvrzení obviněného, že ústavně zaručené právo na ochranu soukromí není právem absolutním, ale v daném případě je nutné hledat rovnováhu s taktéž ústavně zaručeným právem na informace o činnosti veřejné správy, je nutno konstatovat, že tento zdánlivý konflikt je zákony č. 101/2000 Sb. a č. 106/1999 Sb., které tato práva provádějí, řešen. Ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. jednoznačně z režimu tohoto zákona vylučuje poskytování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Publicita veřejné správy je tedy dle zákonodárce dostatečně zaručena poskytováním anonymizovaných informací, neboť pro kontrolu činnosti subjektů vymezených v § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. není obecně zapotřebí znát identitu osob, o jejichž záležitostech tyto subjekty jednaly a rozhodovaly.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), nicméně stanoví zvláštní úpravu poskytování informací o činnosti zastupitelstev a rad územních samosprávních celků, kdy osoby vymezené v § 16 odst. 1 a 3 a § 17 zákona č. 128/2000 Sb. (dále jen „občané obce“) jsou na základě § 16 odst. 1 písm. e) tohoto zákona oprávněny

mj. nahlížet do usnesení a zápisů ze schůzí zastupitelstva obce a do usnesení rady obce a pořizovat si z nich výpisy. Uvedeným osobám tedy musí být zpřístupněny usnesení rady, usnesení zastupitelstva města a zápis z jednání zastupitelstva města, a to neanonymizované, tj. včetně případných osobních údajů osob, o jejichž záležitostech bylo jednáno. Zákon č. 128/2000 Sb. tak upravuje právo konkrétně vymezeného okruhu osob (občanů obce) na zpřístupnění i takových informací (osobních údajů), které jsou obecně zákonem č. 106/1999 Sb. a zákonem č. 101/2000 Sb. chráněny. Skutečnost, že občané obce mají právo seznamovat se i s osobními údaji obsaženými v uvedených písemnostech, však nezakládá jejich oprávnění s takto nabytými informacemi dále volně nakládat. Na další nakládání s osobními údaji, které občané obce tímto způsobem získají, je nutno aplikovat režim stanovený zákonem č. 101/2000 Sb.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2005, č.j. 6 As 40/2004 - 62, na který obviněný odkázal při ústním jednání, se zabývá právem žadatele získat kopii zápisu ze schůze rady města na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí vykládá odlišný režim při poskytování informací podle zákona č. 128/2000 Sb. a zákona č. 106/1999 Sb. a konstatuje, že ačkoli je nutno odlišit zpřístupňování informací podle zákona č. 128/2000 Sb., kdy jsou občanům obce poskytovány i jinak chráněné informace, od postupu podle zákona č. 106/1999 Sb., kdy je nutno chráněné údaje (tj. i osobní údaje) z poskytované informace odstranit, nelze žádost podle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí kopie zápisu ze schůze rady města odmítnout. Nejvyšší správní soud se však ve svém rozhodnutí již nezabývá tím, zda a jakým způsobem je takto získané informace možné dále využívat, a proto je toto rozhodnutí z hlediska předmětného řízení o přestupku irelevantní.

Obviněný byl, jako občan města Roudnice nad Labem, bezpochyby oprávněn se s předmětnými osobními údaji seznámit, již ale nikoli je dále zpřístupňovat prostřednictvím svých webových stránek, tedy zcela neomezenému okruhu subjektů.

Dále nelze souhlasit s tvrzením obviněného, že nebyl dán zákonný důvod k zahájení řízení o přestupku, neboť předmětné řízení bylo zahájeno v souladu s § 67 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., tedy na základě oznámení zástupců právnické osoby – města Roudnice nad Labem – doplněného o poznatky z vlastní činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněný jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. svým jednáním porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, neboť zveřejňoval osobní údaje obsažené v předmětných usneseních a zápisech ze schůzí rady města na webových stránkách umístěných na internetové adrese www.duchodci.webz.cz, a to bez souhlasu subjektů údajů.

Při stanovení výše sankce byla jako okolnost zvyšující závažnost jednání obviněného hodnocena skutečnost, že obviněný výše popsaným jednáním zpřístupnil zcela neomezenému okruhu subjektů osobní údaje vypovídající také o sociálních a majetkových poměrech a o zdravotním stavu dotčených subjektů údajů, čímž tyto osoby vystavil riziku citelného zásahu do soukromí. Jako k okolnosti snižující

závažnost protiprávního jednání bylo přihlédnuto k tomu, že obviněný se přestupku dopustil svou nedbalostí spočívající v neznalosti povinností stanovených zákonem č. 101/2000 Sb.

Po souhrnném zhodnocení výše uvedeného došel správní orgán při stanovení výše sankce k závěru, že následek protiprávního stavu, tedy porušení právem chráněného zájmu, jímž je v předmětné věci ochrana osobních údajů, nebyl závažný, a proto byla stanovena sankce při dolní hranici zákonné sazby.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku a z § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích ve výši 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 61 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. lze proti tomuto rozhodnutí do 15 dnů od jeho oznámení podat u odboru správních činností rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Praha 6. prosince 2005

Vanda

Vanda Vaculíková
ředitelka odboru správních činností